

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB5

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB5", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2003 , s. 67.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb5-txt-shoot-id8f91de46-625e-48be-a7c8-4cafeef87da2.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Hver Gang et Sandheds Vidne lider den uskyldige Død ell. Lidelse, er det i Samtidens Øieblik altid den sidste Dom: han er selv Skyld i det. Naturligt. Thi havde han været feig og svag og ikke evig forvisset om sin Ret og om at have Sandheden paa sin Side, havde han givet Kjøb, saa havde jo Tiden faaet Magt til at forandre ham, og hans Liv havde egl. udtrykt: det er en rar Tid, den jeg lever paa. Men han stod fast, og gjorde det aabenbart, at Tiden var ussel. Dette hedder i Tidens Sprog (hvilken naturligviis ikke kan see sin egen Usselhed): han er selv Skyld deri.

O, det er saa gammelt og saa nemt dette forkeerte Omkring, »at det er bedre, at En lider end at hele Folket lider.« Saaledes ogsaa det er langt bedre, det kommer uendelig langt flere til Gode dette: at alle de Andre have Ret og ere rare Msk, kun een, Sandheds Vidnet, det er en slem Person.

See her møder Socrates, med dette hans fortræffelige Spørgsmaal: mon det ogsaa er saa i Forhold til Heste, at Alle veed at ride, der er kun Een som ikke veed det.

Her er Slaget ell. Konflikten mell. den mskelige og den gudd. Sandhed. Er Gud Opfinder af Sandheden, saa har vi det Christelige: kun nogle Faae ere af Sandheden. Er Msket Opfinder – ja saa, saa er Sandheden der hvor der er Mange og er Det, som de Mange synes om.

#